

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kastors: Riga, Pils iels N° 9,
dz. 8 (blakus bij. Nudokū dep.). Darba
taiks katra diena un pl. 10-12 un 13-15.
Pasta tekoša reķīns 21175.

16. martā 1942.

Nr. 22.

Rikojums

PAR LATVIEŠU FIZISKĀS KULTŪRAS UN SPORTA APVIEŅIBU UN LATVIEŠU TAUTAS SPORTA DARBIBU.

I. Latviešu sporta dzives kārtīšanai: Generālkonsiārs Rīgā apstiprinājis manis izstrādātos un viņam piešķirtos:

a) Latviešu fiziskās kultūras un sporta apvienības statūtus ar sekojošiem nodrošinumiem:

Latviešu fiziskās kultūras un sporta apvienība ir tiesību spējīga.

2.

Pie sporta vadītāju ieceļu Roberu Plūmi.

Latviešu fiziskās kultūras un sporta apvienība atbrīvota no tiesīs un pārvaldes maksām, kā arī nodoknem un nodevām tikai, cik tās darbība attiecas uz tautas fizisko attīstību ar kermēnu vingrinājumiem (vingrošana, spēles un sports).

Pie cik apvienība nodarbojas zaimnieciski, tā padota vispārīgiem noteikumiem par nodoknēm.

Padomju iestāžu likvidēto un likvidācijas stāvoklī esošo sporta biedrību nekāstām ipāsumi, kā tām piederoši sīgšanas labāk, uz generālkonsiāra sevišķa lēmuma pamata nododami apvienības val to biedrību spāšumā, kurās turpinās ietveigto biedrību darbību.

Apvienībai, resp. biedrībām tie nekrātām ipāsumi un to iekārtā jāpārvalda pēc kārtības, kādu nosaka Austrumapgabala valsts komisāra 1941. g. 19. augusta rikojums par PSRS manta apkalānu un nodrošināšanu. Tālāk tiesību pārskīšana naturēta.

Sporta vadītājs lemj, kā tālāk izlētojamā 4. 5 minēto biedrību kustāmā manta, kas palikusi pēc viņu uzsībū nōkārtosanas.

6. Fiziskās kultūras un sporta komiteja savu darbību izbeidz. Tās ietekma tiesības un plenāru pāriet uz Latviešu fiziskās kultūras un sporta aģejienību. Apvienība atbild par šīs komitejas saistībām vienīgi ar komitejas manu.

7. Pirms kādās latviešu biedrības, kurās mērķis ir fiziskā kultūra un sporta ierakstīšanas biedrību reģistrā, tāpat pirms katrā statītu grozījumu ieraksta, tiesīs reģistrām jāaplēroša apvienības atsaucīsme.

Es patēri sev tiesību slēgt katru biedrību, kas nepiekļaujas apvienības vadīšanai līnijām un pamatošiem noteikumiem.

8. Statītu grozīšana ir iespējama vienīgi ar manu piekrīšanu.

b) Latviešu sporta biedrību normālsatūtus ar sekojošiem nodrošinumiem:

Visas Latvijas generālapgabala vēl pastāvošas, kā arī no jauno dibināmās latviešu biedrības, kuru mērķis ir vienīgi vai galvenokārt fiziskā kultūra un sports, apvienojamas Latviešu fiziskās kultūras un sporta apvienībā.

Apvienības mērķis ir uzstādīt vadošās līnijas un pamatošiem noteikumiem biedrību biedru fiziskai attīstībai un rūpēties par to izvešanu.

Apvienība ir tiesību spējīga un atrodas manā uzraudzībā. Tās statūts nosaka Iekšējās pārvaldes Generāldirektors; tiem vajadzīga manā piekrīšana.

II. Sporta un fiziskās kultūras pārvaldi pakļauju Latviešu fiziskās kultūras un sporta apvienības priekšniekiem.

Rīga, 1942. g. 14. martā.

O. Dankers,
Iekšējās pārvaldes gene-

4000 skatītāju ledus svētkos

Vēci un sabiedroto tautu cilā pret boļevismu — cilvēces garigo un materiālo vērtību izmīcinātāju, tagad piedalās arī latviešu tautas labākie dēli. Nevar būt šaubu, ka liktenigājā stundā, kad izskījas Eiropas tautu pastāvēšana — būt vaj nebūt — jautījums, mīsu domās un nīrās pirmā un galvenā kārtā ir pie tiem varonjiem, kas pādaizledzīgi cīnīs frontē. Tādējādi arī S un FKPK vakar sporta biedrības cīauseklis slidotā rīkoja ledusātēkus, kuru atlikumā saņems latviešu brivprātīgie kārtības sargi, kas cīnīs par visas māsu tautas nākotni. Nesensais ziemas sporta sacīkums par labu Tautas Pārīdzībā deva vairāk kā RM 3500,— atlikumu, bet vakardienas sacīkums dos vairāk kā RM 5000.— Kā tās ledus svētki bija viens no mūsu vīriešu kārtījumiem sporta sacīkumiem, kāds izvests pēc mūsu atbrīvošanas dienas, to liecina lielais skatītāju skaits — 4000.

Vakardienas sacīkumu ievadija īstrīdošanas sacīkumās. Šoreiz mūsu labākie strādītāji Alfrēds Bērziņš, V. Ābols, A. Bīte un A. Taibaks sacentās ar stafeti. Ābols 3000 m slidojumā uzrādīja 5:38,5 min., bet viņa pretinieki, Stolpiņš,

Andrejs Bērziņš un Krastīns, kas katra slidoja 1000 m, distanci nemaz neveica, jo Bērziņš un Krastīns kritēni izjaucia visas uzvaras izredzes. Tabaka cīnā ar Jāni Bērziņu, Pekšānu un Stāpislavu Strodu skrējēnu zaudēja, bet par noteikumu neievērošanu stafetes diskvalificēja. Tabaka laiks — 5:44,8 min.; stafetes vienības 5:36,3 min. Alfrēds Bīte sacentās ar 3 pretiniekem 1500 m distancē. Bērziņš cīnā ar Venci, Pilpēdi un Stērti distanci veica 2:34,1 min., bet Bīte sacentās ar Ezergaili, Stērti un Pavasaru 2:43,4 min. Vēpa, Pūpe un Stērtes koplāks bija 2:36,6 min., un Estergalja, Stērti un Pavasara 2:46,5 min. Pirmoreiz ātrslodzītāji sacentās izslēgšanas slidojumā, t. i. ik pēc divu rīkiju noslēšanas pēdējais skrējējs izstājās no sacīkna. 10 rīkju (3820 m) slidojumā pārliecinošu uzvaru izcīnīja Vencis, veicot distanci 7:09,2 min.; 2. Stērste 7:12,5 min., 3. Pokšāns 7:18,4 min. un 4. Pavasara 7:13,5 min.

Lielāko skatītāju piekrīšanu iemantojā daļējītāji, kas ievēda ledus revīju. Revījas solo slidojumu izpildīja Latvijas ilggadīgās

meistare Alīze Klavīna-Dzegūze. Viņa rādīja apbrīnojamu grāciju un kustību plūdumā brīvā izvēles slidojumā. Patikamu iespādu atstāja arī Maijas Liekušes un vācu karavīra Ponikowa pāri slidojumā. Ponikowa solo dejā patika ar savu kustību vieglumu un precīzo izpildījumu.

Rīgas meistarsacīkstēs dejošānā uzvarēja Sillere — Vilenieks, kas izcelīs ar saskapoto un saturu ziņā bagātu tango. Otra vietu izcīnīja Ledus — Ozoliņš; 3. vieta Strautmanu pāris un 4. vieta Šteinbergs — Lepīns.

Ledushockeyā Latvijas un Rīgas meistars US sacentās ar Rīgas sastādito vienību 2×15 min. Ilga cīņa. US vienība spēleja: Ansons, Aučins, Vēdejs, Klāvs, Pētersons, Blūķis, Bebris un Kleīnops. Rīgas vienība spēleja: Fīlers, Pētersons, Paegle, Putnīns, Vitolīns, Veide, Koneckis un Zilpaušs. Straujā, uztraucotiem momentiem bagātā spēle beidzās 2—2 (1—1), neizšķirti.

Skalsto ledus svētku skatītājiem daudzi prieka sagādāja hokejistu stafetes skrējiena, kura uzvarēja Rīgas vienība ar laiku 3:24,9 min., US 3:26,9 min.

Viens vadītājs — viens lēmējs

Latviešu sporta dzives vadība iecelot mēs redzējām, ka tā durboties pēc jauniem principiem, istas nacionalsocialistiskas domas vadīta. Tāpat kā politika, kā cilvēku dzives nozarēs, tā arī sporta vadība ir autoritāte, kas zin savus pienākumus un atbild par saviem darbiem. Sporta nozarēm izraudzīti vadītāji un padomes ar meizini, ka lemnas tiesības paliek vadītājam. Padomei ir dots atbilstošs nosaukums — tā paliek tikai padomdevēja.

Vadonības princips ir vispareizākais, jo no vadošā vira ikreizes var prasīt skādru un noteiktu rīcību. Sācēlu vairs nav, kuras tik viegli varēja atrast parlamentiskajā sistēmā. Lidz ar to tiek virzīts darbs, laiks nezūd veltīs debates un strīdos, kas savukārt ne tikai skēšanos un naldī.

Vadonīši labāt viram, kas zin savu personību stāv pāri citiem. Dross, spējīgs un apgarots, enerģisks pilns cilvēks — tāds ir vadonīšs, kas var būt autoritāte savu apakšnieku vidi. Tad viņš arī no katra sev pakļautā var prasīt noteiktu un krietnu rīcību.

Padomei paliek padomdevējas uzdevums, jo ne arīvien vadonīšs var pārredzēt vissīkākos nostālus, kas tomēr radosam darbam ir nepieciešami. No padomdevējiem vienīši jāaudzina un jārūd jauni vadonīši, kas izcelīs ar savu personību, parāda apdāvinātību un krietnamu.

Jaujais vadonībus princips arī latviešu sporta ležīrza cīta gultne. Nekad vairs nebūs tā kā kādreiz, kad ar jaunatnes fiziskās audzināšanas un sporta veselīgajām idejām tīrgošas zīdi, poli un krievi. Balsošanas celā daudzas atdzīvinošas idejas tāka norādītas. To izdarīja «sportistu pārstāvji», ja vien tas izradījās izdevīgāki dažādu laju personīgajām un saņājam interesēm. Bet tādā jās ir plato demokrātiska valsts parlamentārā iekārtā. Nav neviens vira kas nestu atbildību — ir tikai tautas pārstāvji, kuri svarīgus un izskirošus lēmumus neizved, bet atbildību bīda no viena pēc otru. Agrakājas latviešu sporta vadības reizi kad valdīja vienprātības gars. Tas tādēj, ka starp tīsiem vadonīšiem un dzītātiešiem bija arī zīdu vadītāji, kas arīvien centīties grant arīsko tautu vienotību, tai panākto bolēju un sekmetu savu nezēligo plānu piepildījumi. Kuri gan reiz veda latvju sporta cīlā, kad to vadīja tik daudzi tautas ierādīki?

Vadonības principi, protams, prasa šim uzdevumam arīvien ierast isto viru. Te ir tikai viena vienīga prasība — spējīgs un apdāvinātība. Nav svarīgi nekādi blakus apstākļi. Uz vadona posīni nav jāved vīrs no bagātās pils — tikpat labi tas var nakti no visvienkāršākā nama.

Apakšnieku salmei pret savu vadītāju arī ar savu pienākumi, kas jāpilda tāi sekmetos darbi. Ists vadonīšs noteikti protis vadīt sev padotā pulku. Ne ar vara un spādībām, bet ar zināmu stingribu, ar savu mīstāko spēju priekšķīm un cilvēcīgu morāli.

Vadonības princips latviešu sporta dzīvē ir drošākā kāla, ka māsa utjaunotās sporta, jaunatnes fiziskās audzināšanas darbs ir pārīm jaunam un gaismā celam, kas māsus vienkārši vedis augšup.

RSK slēpotāji izcīna visas uzvaras**a. Pechako sekmīgi cīnītāv metstāra titulu 18 km distancē**

Āmerīja apkārtā vakar un sākākārīgā Latvijas meistarsacīkstes slēpotāji startēja ar slēpēm, kuras nav piešķirtas armijas vajadzībām. Meistarsacīkstēs spoļu triumfu izlīmēja Rīgas Sporta Kluba slēpotāji, leģistot metstāra titulus visās sacīkībās. Vairākkārtīgais Latvijas meistars Pechako ne jauna izcīnīja metstāra goda 18 km distancē. 4×10 km stafetes slēpojumā RSK vienība pierādīja savu pārkāpumu, un arī sieviešu sacīkībā 5 km distancē ātrākā bija RSK slēpotāja Kārkliņa. Vēl vii sezonā paredzēts noturēt meistāribas izcīpu 50 km distancē, kamēr iekšā un slalomā šogad meistāribas sacīkībās nenotiks.

18 km SLĒPOJUMĀ

dīj meistara titula cīnījās 16 daibnieki. Mūsu ilggadīgais meistars Pechako (RSK), startu atstāja kā pēdējais. Pirma viņa ar 17. numuru slēpoja otrs nopietnākais uzvaras kandidāts P. Briedis (Auseklis). Distance virzījās gan pa kalnainu, bet ne sevišķi grūtu ceļu. 18 km sacīkīniem bija jāveic 3 reizes 6 km rīkīs. Sākumā Pechako (RSK) slēpotāji izcīnīja 18 km distancē 1:47 min. 56,0 sek., 2. vieta ienēma Liepnieks.

4×10 km STAFETE

vakar sīvu dueli iatureja Rīgas SK un Daugaviešu slēpotāji. Lielāko pārāstīgumu sagādāja 1. maiņas daibnieki: RSK — V. Vitola un Daugaviešu — Zvirbulis. Viņi attīstīja ļoti strāvu tempu, ieverojām atraujoties no pārējiem konkurentiem. Beidramos kilometros mūsu populārais skrējējs rekordeiros Voldemārs Vitola atstāja arī sevis arī energiski Zvirbuli. V. Vitola 10 km noslēpoja 10:33,0 min. un Zvirbulis — 10:56,0 min. Kā velāk noskaidrojās, tie bija abi absolūti labākie laiki, kurus ne pārspēja arī meistars Pechako,

kas slēpoja RSK 3. maiņā. Otrs 10 kilometrus Daugaviešu — A. Lācis bīstami tuvojās vadotā RSK slēpotājiem — V. Briedis, Pilnīgi RSK uzvaru nodrošināja Pechako. Viņi Daugaviešu 3. maiņās daibnieku Bumbieri atstāja sīz sevis vārāk kā 1 minūti. Pechako uzrādīja 4. labākā laika — 41:38,0 min. Teicāmi slēpoja RSK beigu vīrs Runciņš, kas vēl vārāk attīlājās no Daugaviešu pēdējās maiņas slēpotāja R. Lāča. Distanci Runciņš veica 3. labākā laika 41:01,0 min., bet R. Lāčis atzīmēja 5. teicīšu rezultātu — 41:39,0 min. RSK četrinieks mērķi sasniedza 2×17 min. 56,0 sek., 2. Daugavieši 2:49:59,0 st., 3. US (Dumpis, Kāns un R. Aušķapi, Veiss) 2:55:39,0 st.; 4. Valmieras Sporta Biedrība 3:09:02,0 st. No US slēpotājiem visātrāk 10 km vienā Dumpis — 42:27,0 min. Startēja vēl arī Auseklī vienība, bet viņu 2. maiņas slēpotājiem lūza slēpe, un Ausekļa četrinieks izstājās distanci nebeidzis.

3 km SACĒNSĪBĀ

sievīšēm meistara titulu ieguva Iga Kārkliņa, sasniedzot mērķi 29 min. 15,0 sek. laikā. Nopietnā konkurencē jaunai meistarei bija Rīgas Slēpotāju Kluba krāsu izstāvē Jēpe, kas ar 29:37,0 min. rezultātu iegāja 2. vietu. 3. Svētere (Rīgas Slēpotāju Kluba) 33:57,0 min. 4. Celma 41:08,0 min. Pēdējā ceļā 2. reizes lauza slēpi.

RANGHILDES HVEGERES JAUNS PASAULES REKORDS

Dānijs fenomenāla pēdētāja, daudzākārtēja pasaules rekordiste Ranghilde Hvegeres sasniegusi jaunu pasaules rekordu. Sacīkstes Kopenhaga vīga 440 jardus kraulā veikusi 5:11,5 min., pārspējot par 1,3 sekundēm savas pasaules kops 1937. gada pasaules rekordu — 5:12,8 min.

VĀCLAVAS BASKETBOLA MEISTARS ZAUDE

Berlinē — Brandenburgas apgabalas basketbola meistāriņu turnīrā pārsteigumu sagādājuši Berlīnes Policijas Sporta Kluba basketbolisti, uzvarot Vāclavas meistāriņu SV Luftwaffen 24:18 (1

Stalīna gada upuri

VALDIS ADAMOVIČS.

Pagājušā gada jūnija drausmīgajā dienās neicīvēgie židičekisti ielauzās arī mūsu cienījamā profesora I. Adamoviča mājās, paziņojoj nežēlīgo vēsti, ka visai profesora gimenei steidzīgi jāsapošas un jādodas līdzi. Arī sākumā profesoram un viņa ģimenēs locekļiem bija nolemts stāgt ar nezināmo ceļu uz krievu zemes taigām un stepēm. Izsūtīto viņu bija arī profesora dēls Valdis Adamovičs, kurš pirms boļševiku varas laika latviešu sporta saime paxina kā vienu no mūsu izcilākiem sprinteriem.

Klaus, sevi noslēdzies, arvien laipns, treniņos cītīgs un neatlaudīgs, Valdis Adamovičs rāksurojams kā izcilus sportista tipa piemērs. Nopietnāk sprinta treniņiem Adamovičs sākā pievērtīties 1935. gadā, bet jau nākošā sezonā viņš aizstāvēja Latvijas krāsas valsts sacīktē pret Igauniju un Lietuvu. Valsts vīenības sastāvā viņš startēja pāvisam 3 reizes. Sekmīgi Adamovičs cīnījās 100 m un 200 m skrējienos, kā arī 4×100 m stafetē. Viņa labākie sasniegumi: 100 m — 11,1 sek., un 200 m — 22,9 sek., vēl tagad atrodami latviešu sprinteru teicamāko rezultātu saraksto. Līdz šīs lītrāk par Adamoviču 200 m distanci veikši tikai 5 mūsu skrējēji. Vairākās gados Adamovičs ietilpa savas biedrības — US stafetes (4×100 m) vīenībā, kas iecīlīja Latvijas treistarā titulu.

Līdzīgi daudziem neliņiņiem latviešiem, arī Valdis Adamovičs vairs nav mūsu vīķis. Par viņu likteni nav nekādu ziņu. Adamovičs iet mums nezināmās skumjās gaitas pasaules jaunākā un zaudīgākā zemē — padomijā.

US un RSK basketbolistes — Rīgas meistarturnīra priekšgalā

Rīgas basketbola meistarības izcīņa sievietēm atzīvē jaunas uzvaras turpīna gāt abas spēcīgākas RSK un US vīenības. Turnīra 3. kārtā US pārsvēja jauko LSB komplektējumu 32—8 (13—3). Salīdzinot ar pirmajām spēlēm LSB krāsu pārstāves gan uzrādīja drošaku darbību, tomēr arī tad viņi spēja būt studentēm maz bīstamas pretinieces. US sastāvā Alise Gailite un Pētude atzīmēja katra 9 punktu ieguvumu. Roga — 6, Korrāde — 4 un Vitola — 4. LSB ierindā bija: Nārune — 5 p., Vankina — 2, Vasilevska — 1, Aslance, Sūberte un Zvalgze — 0.

Sīvāku pretestību RSK basketbolistēm izrādīja Starta vīenība, kas 1. puslaikā ilgu laiku pat atradās vadošā lomā. Tikai cīnīs otrā posmā teicās ieverojamāks RSK spēlētāju pārākums. RSK atvārša 23—12 (12—9). Gan uzvarētājam nemaz nebija veiksmīga diena metlēnos. Viss labākais fasaļa par Starta piecnieka sniegumu, kas sevišķi atzinību pelnīja tādēļ, ka vairums vīenības darbinieki tikai šogad sākūs savas basketbola gaitas. Nevar būt šaubu, ka lieli nopeinīgi piekrīt spēlētāju centībām un vīenības trenerim — Krauklīm. RSK labā Lauķevara guva 8 punktus, Bistrovā — 8, Irbe — 7, Balode, Abolīna, Meldere, Konce un Bēbre — 0. Starta piecnieka izskats: Krauklis — 6 p., Kārkliņa — 4, Millere — 2, Reine un Petroviča — 0.

Punktu stāvoklis Rīgas meistarības turnīrā pašreiz ir šāds: US 3—0 p., RSK 2—0 p., Starts 1—2 p., Daugavietes un LSB 0—2 p. Abas noteiktās uzvaras favorītes — US un RSK vīenības saņemēji pārējā spējā kārtā.

S un FKP FUTBOLA NOZARES vadība uzaicīna visus LFS lielās nozīmes iepašniekus registrēties S un FKP darbvedībā (Vilnes iela 3—2). Registrācijas nepieciešama, lai atjaunotu LFS lielās nozīmes iepašnieku tiesības.

Jautri brīži futbolistu treniņā

Kādā gaišā skolas zālē pāris reizes nedēļā pulcējās mūsu futbolisti, lai ziemas treniņos gatavotos nākošai futbola sezonai. Pa garajiem skolas galējiem nāk viena pēc otru — daudzi no tiem futbolsports cienītājiem jau labi pazīstami, bet daudzi vēl sveši un nerēdzēti. Jau 1½ mēneša īe noris klusi ziemas perioda treniņi, kā arī turpināsies līdz sāks zaļot futbola laukumi. No 20. marta futbolisti dosies 3—4 km garos skrējienos, lai vairotu spēku un izturības krājumus.

Treniņās Kārlis Upenieks, kas savas zināšanas amēlies futbola un valšu pilsetā Vīnē, mums stāsta:

«Treniņus gan apmeklē tikai tie, kas pārējās neredzējot ar cītību sporta veidiem. Pārsvārā ir jaunds paudzēs futbolisti, bet vēl arī vecākie spēlētāji — Putniņš, Borduša, Jēgers, Straupe, Rūmanis, A. Pētersons un citi. Parasti treniņā sarodas apm. 20 cilvēku. Dalīti izcilu futbolisti īlēdu vai tādu aptākļu dēļ kavēti treniņos. Pavissām īlē A. Haldjeva, kas patīkēja pārējā plānotā karšonu, pie tam joti smagi veidā.»

Boreis treniņā na tāk koplēdībnieku skaitā, laikam vēl latīnā dēļ, kas ir nācīkis futbolisti leņainīnieki. Treniņā ieradušies — Rūmanis, Znatajs, Straupe, Arvids Pakalns, Blēķa, Andēvics, Zandarovičs un vairāki jaunci paudzēs futbolisti.

Kas gan vien nav jādara, lai kājītu par labu futbola spēlētāju!